

KERK & leven
Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen
www.kerkenleven.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Filip Debruyne
De parochie is verantwoordelijk
voor de eigen teksten

ALGEMENE REDACTIE

tel. 03 210 08 40
fax 03 210 08 49
redactie.kerkenleven@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
NV Halewijn

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30
fax 03 210 08 36

© copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

OPGEPIKT

ALLE PAARDEN HEBBEN AAN DE WEDSTRIJD DEELGENOMEN

TWEE WERELDEN IN JE EIGEN LAND (vervolg)

Luc VERSTEYLEN

ik met mijn hand
op de hand van de vader

daar was inmiddels
een ander jong echtpaar
met twee kindjes aangekomen
waavan een nog in de schoot

je kon haast voelen
dat het wezentje in de schoot
je zegende woorden hoorde

zij kwamen
een elisabethzegen vragen

*ik zegen je
groeiende oogjes
wezentje
opdat
eens ter wereld gekomen
je er heel veel mensen
graag mee zou mogen zien
vooral ooit
zoals je lieve ouders
de allerliefste van je leven...*

wat zag ik dit gezinnetje
liever door
de herfstzon beschenen
dan het asfalt
van de snelweg daarnet
de vader met zijn hand
op de schoot van zijn vrouw

met zijn vijftienen
waren we samen
in de oude brouwerij
ieder op de eigen manier onze
zondag komen vieren

nog nooit
had je zo weinig
hoofddoeken gezien
als op deze moslimviering
namelijk helemaal geen

bij het naar huis rijden
nog even langsgereden
langs de moskee
hij was zomogelijk
nog mannelijker geworden

je was vandaag
in twee werelden geweest
ook al lagen ze dan beiden

in je eigen land

hoe vriendelijk & dankbaar
die mannen
je nog een nieuw tasje thee
inschonken
je bleef het je afvragen :
waarom in godsnaam
de vrouwen
hier zo radikaal geweerd ?

daarom waren we des te blijer
met die tweede zo andere wereld
zo vriendelijk & warmhartig
te hebben mogen kennis maken

WOORDEN ONTVREEMDEN

LEGIO (vervolg)

Bart MESOTTEN

heeft: ‘their name is Legion’ en
daarnaast ‘they are legion’ (‘hun
naam is Legio’ en ‘zij zijn met
velen’).

Tegenwoordig ziet men in het woord geen strikte eigennaam meer, maar wel de vertaling van het laat-Griekse woord ‘legiōn’ en ‘legeōn’, in het Lat. ‘legio, -nis’. Het Latijnse werkwoord ‘legere, legi, lectum’ betekent o.a. ‘verzamen’, ‘uitkiezen’. Een Latijnse ‘legio’ (‘legioen’) was, steunend op de etymologie, een groep keursoldaten. Het was oorspronkelijk een militaire term uit het Romeinse leger. Een ‘legioen’ telde in de Keizertijd tussen de 4200 en de 6000 soldaten voetvolk, waarbij zich nog 300 ruiters aansloten. Maar naderhand betekende ‘legiōn’/‘legio’: ‘enorm veel’, ‘zeer talrijk’, ‘een zeer grote menigte’, zoals ‘legioenen van engelen’. Zo betekent het Franse ‘être légion’ eveneens: ‘legio zijn’, ‘zeer talrijk zijn’. Ook het Engels

Sommige vertalingen schrijven de naam met een hoofdletter, wat wijst op een strikte eigennaam; andere gebruiken kleine beginletter, wat erop wijst dat men het bijvoeglijke naamwoord ‘enorm veel’, ‘zeer talrijk’ bedoelt. De jongste Nederlandse vertalingen vernederlandsen het Grieks/Latijnse woord tot ‘legioen’. De Nieuwe Bijbelvertaling (2004) heeft wel nog hoofdletter, wat echter verklaard kan worden doordat het woord aan het begin van de zin staat: ‘Legioen is mijn naam’. De Naardense Bijbel heeft: ‘Als hij hem gevraagd heeft ‘wat is je naam?’, zegt hij tot hem; ‘legioen’ is mijn naam omdat wij met velen zijn!’.

Ook het woord ‘legioen’ heeft naast zijn militaire inhoud (‘legioensoldaat’, ‘vreemdelingenlegioen’...) ook andere betekenissen gekregen, zoals: ‘menigte’, ‘drom’, ‘massa’, ‘mensenmassa’, ‘mensenzee’.

Jeremia wordt door God geroepen om in zijn naam op te treden. Jahwe zegt o.m.: ‘Ik zal het volk vonnissen voor al het kwaad dat het heeft gedaan. Ze hebben mij verlaten, wierook gebrand voor andere goden en geknield voor wat ze zelf gemaakt hebben. Jij, Jeremia, maak je gereed en zeg hun alles wat ik je opdraag. Laat je door hen geen angst aanjagen, anders zal ik jou angst aanjagen in hun bijzijn. Ik maak je nu tot een vestingstad en een ijzeren zuil, tot een bronzen muur om stand te houden tegen het hele land: de koningen en leiders van Juda, de priesters en het volk. Ze zullen je bestrijden, maar niet verslaan, want ik zal je ter zijde staan en je redden.’ (Jer. 1,16-19)

LENENEN

Hij gaat aan de slag, hij zal zich de lendenen omgorden

‘Zich de lendenen omgorden’ betekent zoveel als: zich gereedmaken voor de strijd, de mouwen opstropen en aan de slag gaan, krachtadig beginnen met werken, er hard tegenaan gaan.

Het zelfstandig naamwoord ‘lende’ is ‘het naar binnen buigende benedengedeelte van de rug met de aangrenzende delen van de rechter- en linkerzijde’. Het meervoud is ‘lenden’, maar dikwijls ook, in de Bijbel zelfs uitsluitend, ‘lendenen’.

(Wordt vervolgd)

Zondagsgebed

Bij de tweede zondag van de advent

Het schoentje

Dag God,
vind Je het gek dat ik
nog elk jaar uitkijk naar 6 december?
Ik denk graag terug aan de tijd
dat ik nog geloofde in Sinterklaas.
Het schoentje zetten.
Sinterklaasliedjes zingen.
Sinterklaas op bezoek.
Met snoep en speelgoed.

Dag Nicolaas, bisschop van Myra.
Je volgde de voetsporen van Jezus.
Je hield ontzettend veel
van de zwakken en van de kinderen.
Later noemde men jou Sint-Nicolaas.
Of Sinterklaas.

God, is Sinterklaas niet een van
jouw vele rechterhanden?
De kinderen eventjes verwennen.
Hen een extraatje aanbieden.

En weet je, God,
soms denk ik dat pa en ma echte sinterklazen zijn.
Zijn pa en ma ook niet jouw rechterhanden?
Elke dag nemen ze het voor me op.

Ik denk dat ik in hun bezorgdheid
Jou ontmoet.
Is het niet, God?

Stef Desodt Uit *Luister eens, God* (Halewijn)

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Kristien VAN ZUMMEREN

Voor zover me althans bekend is, is er voor vandaag maar één weerspreuk:

**REGEN OP BIBIANA
BLIJFT ZEVEN DAGEN NOG ERNA.**

Gisteren begon de twaalfde maand van het jaar, maar wie “december” ontleedt, leest daarin het Latijnse “decem”, wat staat voor “tien”. December was inderdaad de tiende en laatste maand in het oude Romeinse jaar. Door de hervorming, ingevoerd door Numa Pompilius, werd december als twaalfde maand gerangschikt.

Een andere naam voor de maand was “midwintermaand”, zo genoemd in verband met het wenden van de zon op 22 december; die komt dan in het teken van de Steenbok.

Morgen staat er geen enkele dagheilige op de kalender. Een goede gelegenheid dus om even naar de algemene decemberspreuken te gaan kijken.

Zo zagen de boeren steeds graag sneeuw vallen in deze maand, omdat “onder het blanke dek het zaad in de grond zo tegen de vorst beschermd is”. Ze zeiden:

**SNEEUWTAPIJT
HET GROEN BEVRIJD.**

Erg belangrijk was bovendien die sneeuw:
**VEEL SNEEUW,
VEEL BROOD!**

Algemeen werd dus aangenomen dat een koude december met veel sneeuw uitzicht gaf op een zeer gunstig landbouwjaar:
**DECEMBER KOUD EN IN SNEEUWGEWAAD,
EEN JAAR VOL VRUCHTBAARHEID VERRAADT.**